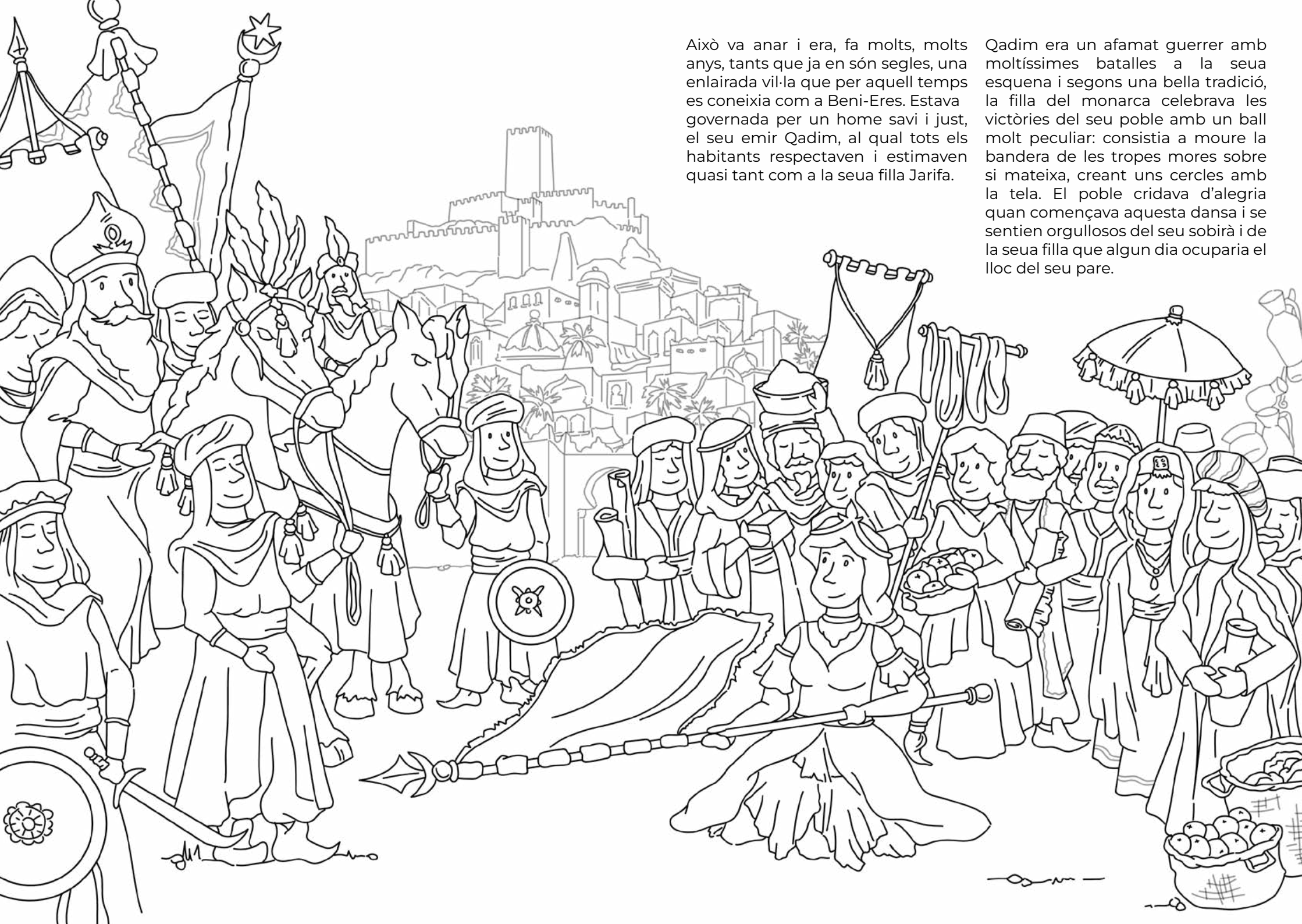

PINTEM

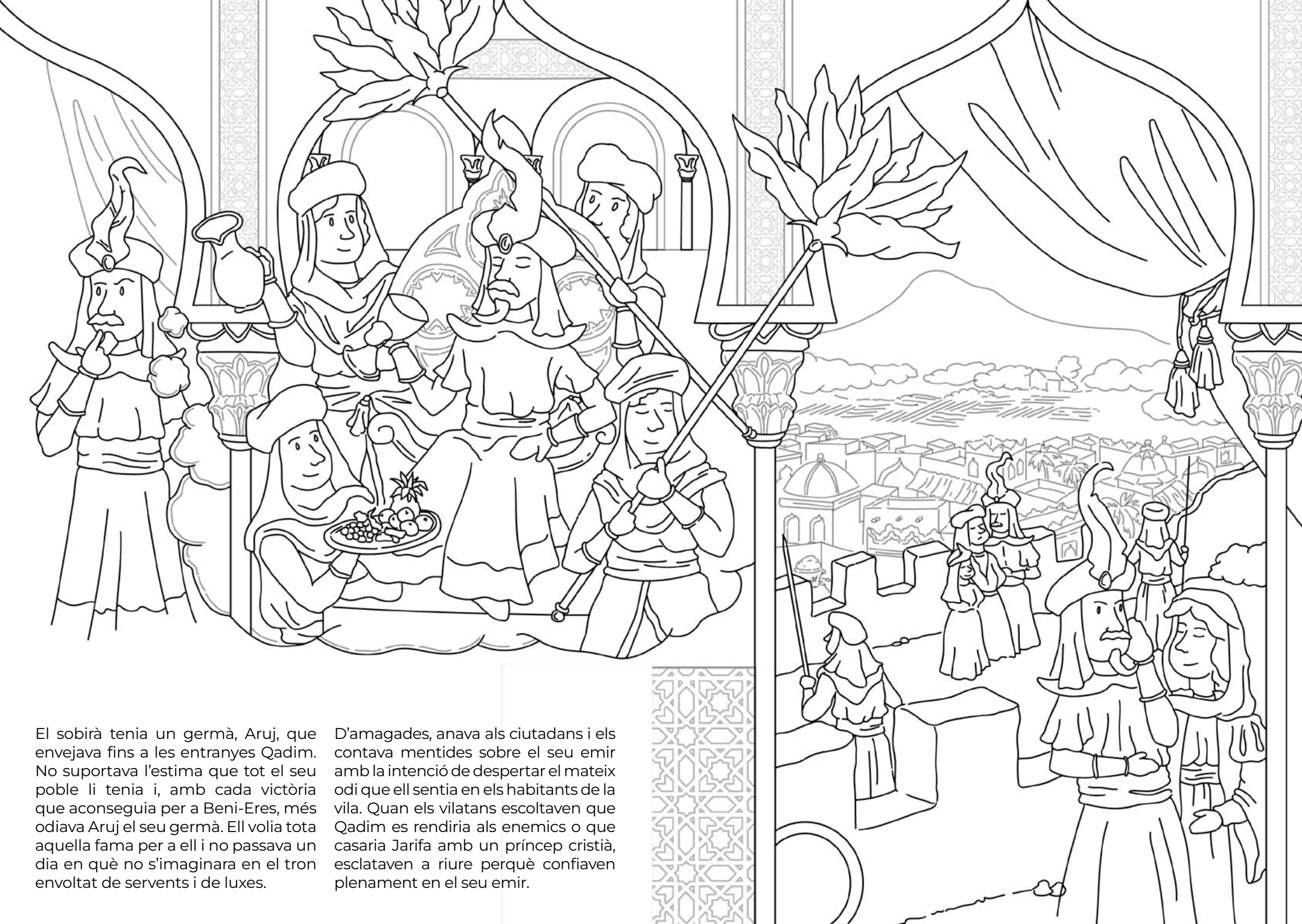
la llegenda de
la Cara del Mors

Il·lustracions i textos de Leo Ferre Alberó

Això va anar i era, fa molts, molts anys, tants que ja en són segles, una enlairada vil·la que per aquell temps es coneixia com a Beni-Eres. Estava governada per un home savi i just, el seu emir Qadim, al qual tots els habitants respectaven i estimaven quasi tant com a la seua filla Jarifa.

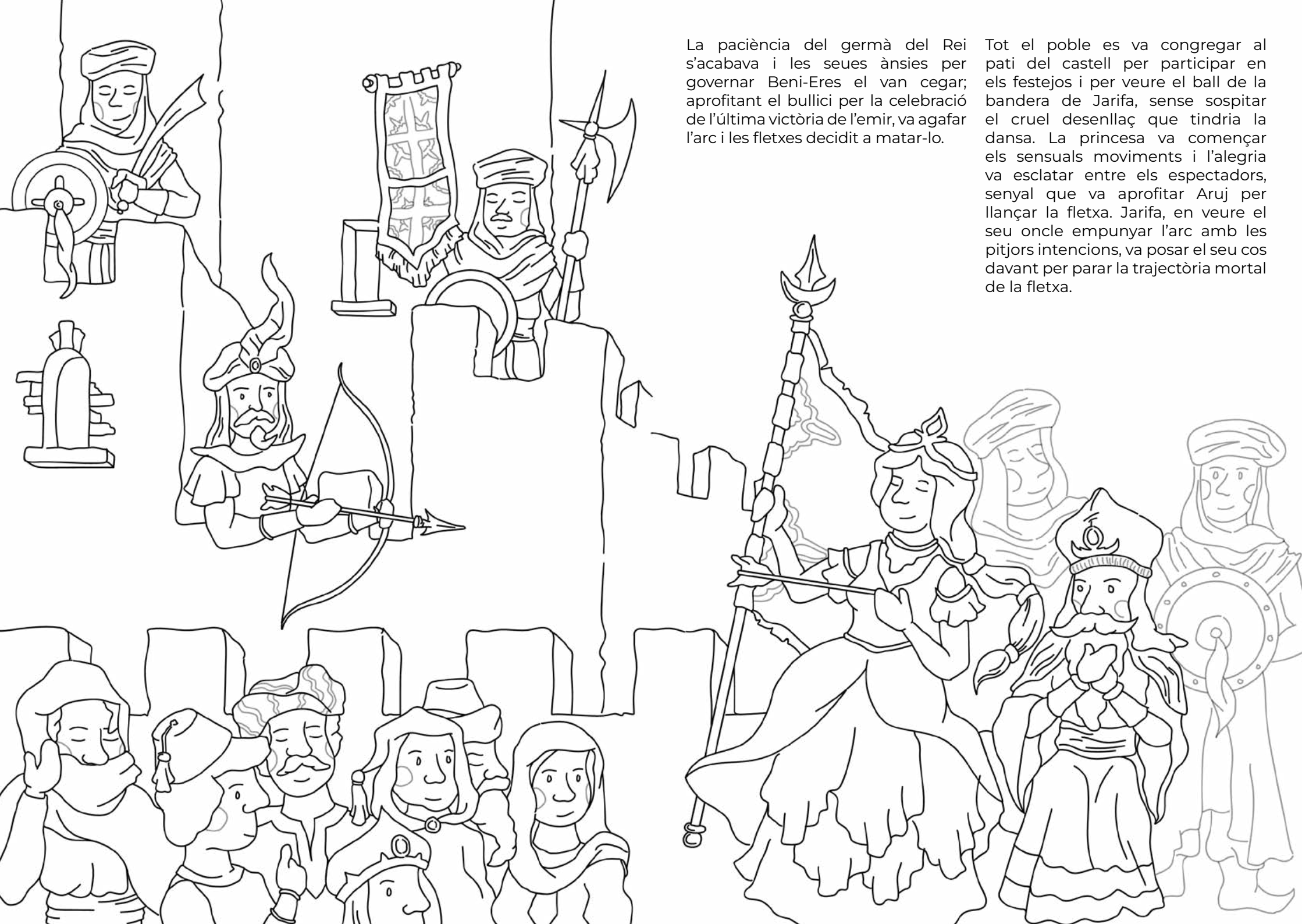
Qadim era un afamat guerrer amb moltíssimes batalles a la seua esquena i segons una bella tradició, la filla del monarca celebrava les victòries del seu poble amb un ball molt peculiar: consistia a moure la bandera de les tropes mores sobre si mateixa, creant uns cercles amb la tela. El poble cridava d'alegria quan començava aquesta dansa i se sentien orgullosos del seu sobirà i de la seua filla que algun dia ocuparia el lloc del seu pare.

El sobirà tenia un germà, Aruj, que envejava fins a les entranyes Qadim. No suportava l'estima que tot el seu poble li tenia i, amb cada victòria que aconseguia per a Beni-Eres, més odiava Aruj el seu germà. Ell volia tota aquella fama per a ell i no passava un dia en què no s'imaginara en el tron envoltat de servents i de luxes.

D'amagades, anava als ciutadans i els contava mentides sobre el seu emir amb la intenció de despertar el mateix odi que ell sentia en els habitants de la vila. Quan els vilatans escoltaven que Qadim es rendiria als enemics o que casaria Jarifa amb un príncep cristià, esclataven a riure perquè confiaven plenament en el seu emir.

La paciència del germà del Rei s'acabava i les seues ànsies per governar Beni-Eres el van cegar; aprofitant el bullici per la celebració de l'última victòria de l'emir, va agafar l'arc i les fletxes decidit a matar-lo.

Tot el poble es va congregar al pati del castell per participar en els festejos i per veure el ball de la bandera de Jarifa, sense sospitar el cruel desenllaç que tindria la dansa. La princesa va començar els sensuais moviments i l'alegria va esclatar entre els espectadors, senyal que va aprofitar Aruj per llançar la fletxa. Jarifa, en veure el seu oncle empunyar l'arc amb les pitjors intencions, va posar el seu cos davant per parar la trajectòria mortal de la fletxa.

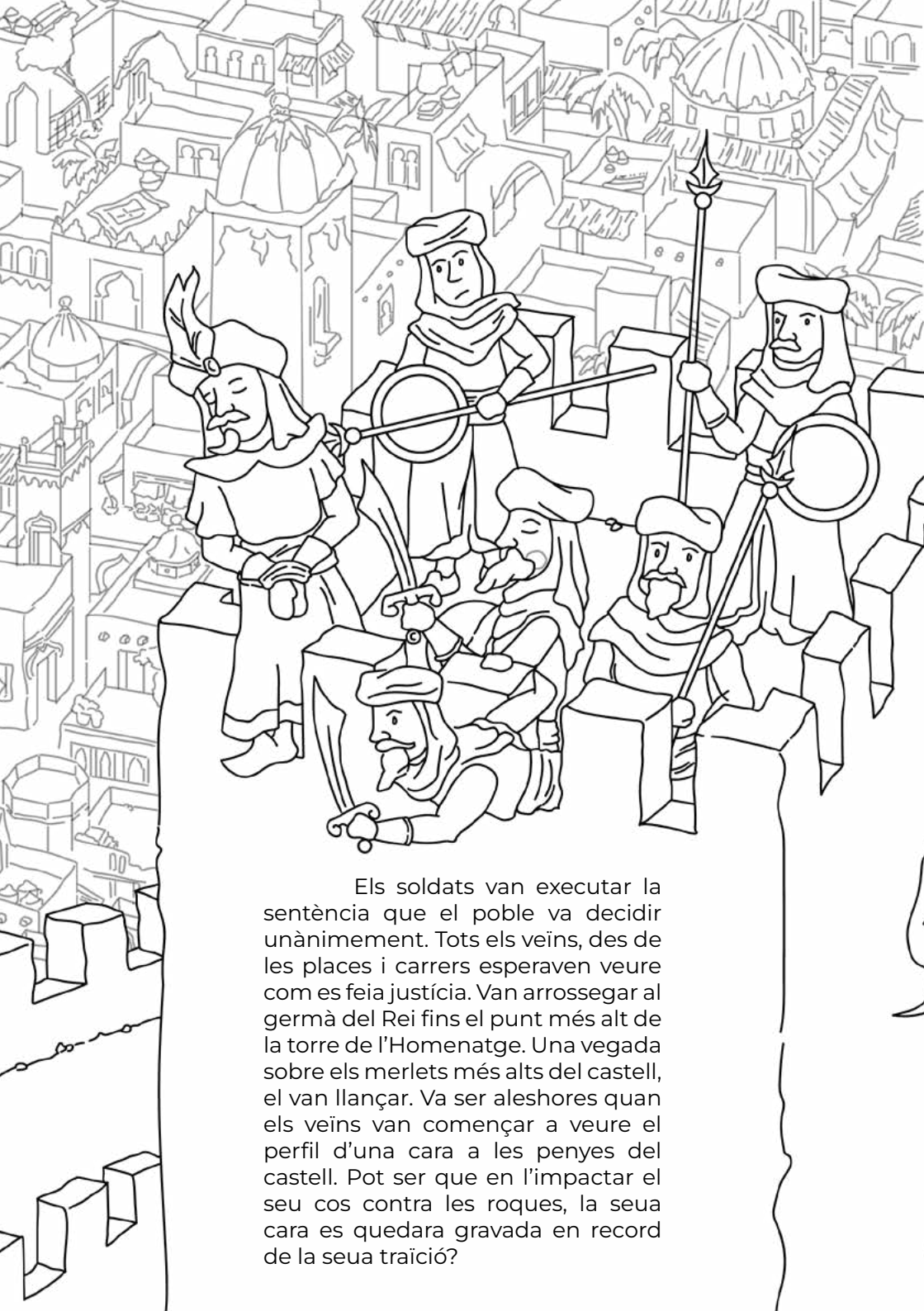

Els crits i el desconcert es van apoderar de la gent en veure la fletxa al pit de Jarifa. El seu pare la va agafar en braços i, amb l'últim fil de vida, li va dir tot el que l'estimava. L'emir, amb els ulls amb un mar de llàgrimes, va ordenar a la seua guàrdia que buscaren el responsable de tan cruel crim.

Els soldats, que res van poder fer per salvar la vida de la princesa, van trobar junt amb la sang de Jarifa un tros de ploma apegat a la fletxa que era diferent a les que portava a la cua. Havien descobert a l'assassí! El fragment era igual que el que li faltava al turbant d'Aruj. La fletxa l'havia disparat ell! L'emir, envaït per la pena, va decidir que fora el poble el que imposara el càstig al traïdor. El poble, amb un clamor, va cridar que fora despenyat per la torre del castell.

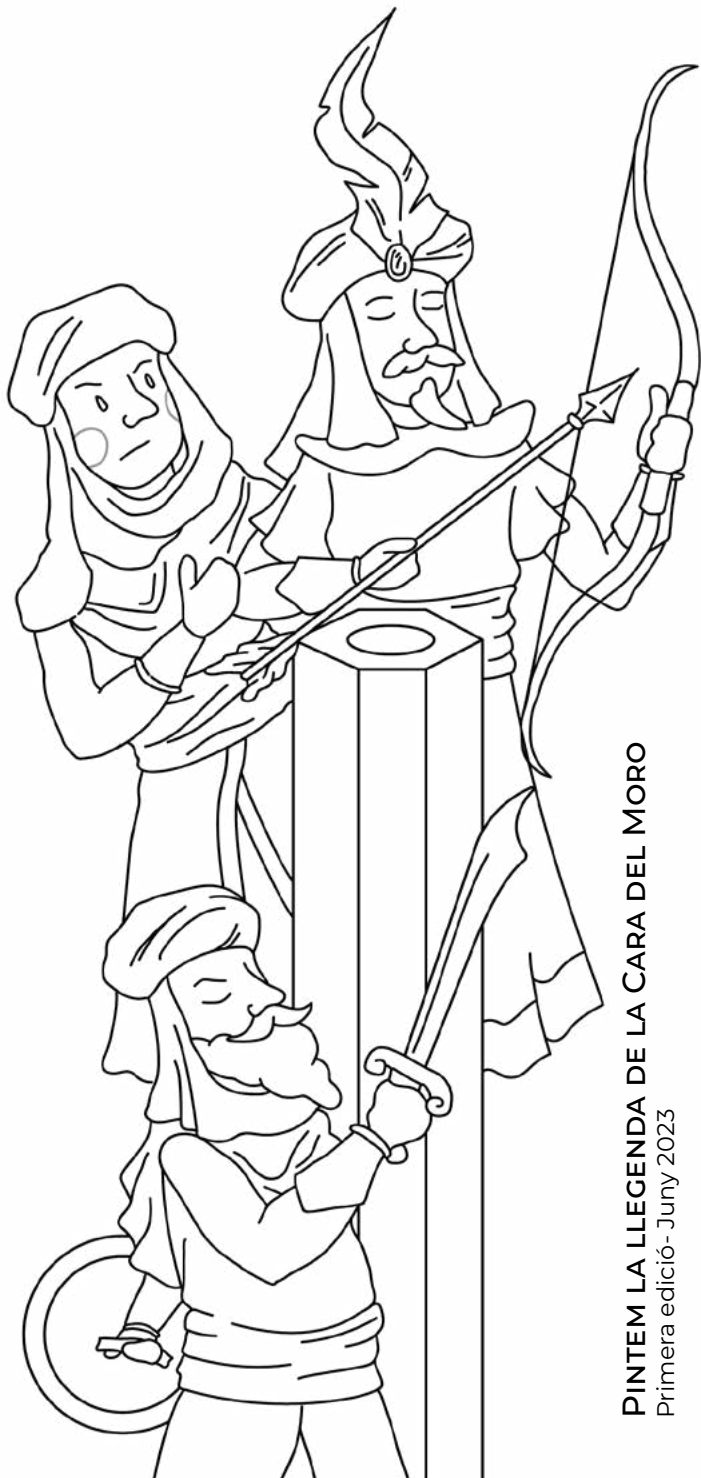

Els soldats van executar la sentència que el poble va decidir unànimement. Tots els veïns, des de les places i carrers esperaven veure com es feia justícia. Van arrossegat al germà del Rei fins el punt més alt de la torre de l'Homenatge. Una vegada sobre els merlets més alts del castell, el van llançar. Va ser aleshores quan els veïns van començar a veure el perfil d'una cara a les penyes del castell. Pot ser que en l'impactar el seu cos contra les roques, la seua cara es quedara gravada en record de la seua traïció?

I açò és el que conta aquesta llegenda, que pel que pareix, així va succeir. Han passat els segles des que aquell moro traïra el seu emir i a tot el poble de Beni-Eres, però la memòria de la seua acció encara perdura en els nostres temps. A les festes de Moros i Cristians interpretem en diferents actes el ball de la bandera, rememorant la gesta de Jarifa i com la cara del traïdor va quedar per sempre esculpida als peus del castell.

PINTE LA LLEGENDA DE LA CARA DEL MORO

Primera edició - July 2023

Edita: Ajuntament de Banyeres de Mariolal
Regidories de Festes i Turisme
Coordinació de l'edició: Cristina E. Rizo Antón
Il·lustracions, textos i disseny: Leo Ferre Albero
Col·labora: Turisme Comunitat Valenciana
Correcció del text: Jordi Castello Gisbert
Impressió: Nou Gràfic Impresores S.L.
ISBN: 978-84-09-22979-6